

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

18 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

judecători – Nicolae Gordilă, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ștefan-Vodă din 06 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 09 aprilie 2013, declarat de către avocatul Vicol Ion, în numele inculpatului

Balîc Serghei Serghei, născut la 29 octombrie 1986, originar din s. Căplani r-l Ștefan-Vodă și domiciliat în s. Talmaza, r-l Ștefan-Vodă.

1. *Examinat în prima instanță: 29.10.2012-06.12.2012*
2. *Examinat în instanța de apel: 24.12.2012-09.04.2013*
3. *Examinat în instanța de recurs: 16.10.2013-18.12.2013*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ștefan-Vodă din 06 decembrie 2012, Balîc S.S. a fost condamnat în baza art. 327 alin. (1) lit. d) Cod penal, la amendă în mărime de 200 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în MAI, pe un termen de 2 ani și în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 150 u.c., cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în MAI, pe un termen de 2 ani.

În baza art. 84 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă amenda în mărime de 300 u.c., cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în MAI, pe un termen de 2 ani.

2. Potrivit sentinței, Balîc S.S. deținînd în baza ordinului nr. 555-EF din 02.11.2007, funcția de ofițer operativ de sector al postului de poliție Talmaza, r-l Ștefan Vodă și fiind persoană publică, a comis abuz de serviciu și fals în acte publice în următoarele circumstanțe.

Astfel, la 31.12.2011, în jurul orei 03.00, fiind informat prin intermediul telefonului mobil de către cet. Procopii Agafia Ștefan, locuitoare a s. Talmaza, r-l Ștefan Vodă, precum că la ea în casă a intrat o persoană necunoscută de gen masculin și a violat-o, realizînd, din conținutul informației primite, că cet. Procopii A.Ș. este victimă a unui viol și presupunînd că această infracțiune nu va putea fi descoperită, Balîc S.S., acționînd în interes personal, urmărind scopul diminuării artificiale a numărului de crime nedescoperite pe sectorul său de activitate și a-și ascunde incompetența sa profesională în stabilirea, prevenirea, curmarea

infracțiunilor, identificarea și punerea sub urmărire penală a persoanelor care le-au sîvîrșit, a decis să tăinuiască de la înregistrare infracțiunea în cauză.

Tot el, la 14.01.2012, în jurul orei 03.00, fiind informat prin intermediul telefonului mobil de către cet. Procopii A.Ș., precum că la ea în casă iarăși a intrat o persoană necunoscută de gen masculin și iarăși a violat-o, bănuită de ea a fi persoana, care a violat-o la data de 31.12.2011, prelungind acțiunile sale criminale, și de această dată a decis să tăinuiască de la înregistrare infracțiunea în cauză.

Creînd impresie victimei, că cazurile de viol comise asupra sa la 31.12.2011 și 14.01.2012, se examinează de către organul de poliție, în continuarea acțiunilor sale, la 14.01.2012, în jurul orei 12.00, a ridicat de la victima Procopii A.Ș., în lipsa întocmirii unui act procedural, un cearșaf prezentat de către ea, pe care din spusele ei, erau urmele infracțiunii, depozitînd acest cearșaf în biroul său de serviciu din s. Talmaza, r-l Ștefan Vodă.

Tot el, fiindu-i dispusă la 29.01.2012 examinarea informației telefonice recepționate prin intermediul serviciului 902 cu nr. 275, înregistrată la 29.01.2012, privind pătrunderea unei persoane necunoscute în domiciliul cet. Procopii Galina Ștefan (tot ea Procopii A.Ș.), locuitoare a s. Talmaza, r-l Ștefan Vodă, prin spargerea geamului, la 29.01.12, în jurul orei 03.00, prelungind acțiunile sale criminale, și de această dată a decis să voaleze această infracțiune.

În acest scop, Balîc S.S., în temeiul funcției sale autoritare, a organizat și determinat o persoană neidentificată de către organul de urmărire penală, de a întocmi și semna o cerere din numele cet. Procopii A.Ș., pe numele Comisarului CPR Ștefan Vodă, prin care a solicitat sistarea investigațiilor pe cazul din 29.01.12, deoarece nu i-a fost deteriorat nici un geam.

În continuare, folosind intenționat situația de serviciu, în interese personale, a întocmit personal din numele cet. Procopii A.Ș., o explicație, adresată comisarului CPR Ștefan Vodă, în care a indicat date denaturate precum că, „la data de 29.01.12, la orele 11.00, la ea a venit vecina Gurduz Eudosia Gavril, a.n.1938, cu care a servit o sticlă de rachiu, apoi a telefonat la poliție și a declarat, că o persoană necunoscută, în noaptea spre 29.01.12, i-a deconectat lumina de la contor, dar după ce a vorbit cu organele de poliție a înțeles, că în noaptea spre 29.01.12. nu a fost lumină în tot satul. Nu i-a fost deteriorat nici un geam, însă cînd a telefonat la poliție era în stare de ebrietate și nici nu ține minte ce a declarat", cît și a întocmit un proces - verbal de cercetare la fața locului datat cu 29.01.12, prin care s-a cercetat domiciliul cet. Procopii A.Ș., indicînd în acesta date denaturate, precum că în cadrul cercetării domiciliului nu au fost depistate rămășițe de sticlă. Explicația și procesul-verbal de cercetare la fața locului întocmite au fost semnate de către Balîc S.S. din numele său, iar din numele cet. Procopii A.Ș. au fost semnate de către o persoană neidentificată de către organul de urmărire penală.

La 31.01.12 a întocmit o încheiere pe rezultatele controlului serviciului 902 cu nr. 275, în care a introdus date vădit false, analogice celor din explicația contrafăcută de el, dispunînd oprirea controlului din cauza lipsei de infracțiune.

Prin aceste acțiuni, Balîc S.S. a încălcat grosolan cerințele art. 12 pct. 3) din Legea nr.416-XII din 18.12.1990 cu privire la poliție, prin care poliția este obligată să înregistreze informația parvenită cu privire la infracțiuni și să reacționeze prompt la sesizările și comunicările despre infracțiuni, pct. 3 din fișa de post al ofițerului operativ de sector, potrivit căruia ofițerul operativ de sector primește, înregistrează și examinează în limitele competenței sale declarațiile, cererile și comunicările cetățenilor, administrația întreprinderilor și organizațiilor despre infracțiuni, cu înregistrarea ulterioară în registrele comisariatului de poliție, și pct. 5 al Instrucțiunii privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și altor informații despre infracțiuni, anexă la ordinul interdepartamental al Procurorului General, Ministrului Afacerilor interne, Directorului General al Serviciului Vamal. Directorul Centrului pentru combaterea Crimelor Economice și Corupției nr. 121/254/286-0/95 din 18.07.2008, conform căruia, în afara încăperilor de serviciu ale organelor, colaboratorii aflați în exercitarea atribuțiilor de serviciu, primind sesizarea despre infracțiuni, urmează să comunice imediat Ofițerului de serviciu al unității de gardă al organului prin telefon sau prin intermediul altor mijloace de legătură conținutul sesizării.

Tănuirea acestor infracțiuni de la înregistrare a lipsit organele competente din cadrul CPR Ștefan Vodă, de stabilirea, prevenirea, curmarea infracțiunilor, identificarea și punerea sub urmărire penală a persoanelor care le-au săvârșit, de a întreprinde acțiunile necesare în vederea identificării făptuitorului și punerea acestuia sub urmărire penală, totodată, încurajând și motivând infractorul de a pătrunde iarăși, la 22.01.2012, în jurul orei 01.30, în domiciliul cet. Procopii A.Ș., din s. Talmazara Ștefan Vodă, unde acesta din nou a violat-o.

În rezultatul acțiunilor lui Balîc S.S., contrare scopului procesului penal, intereselor publice, le-au fost cauzate daune în proporții considerabile, manifestate în tănuirea de infracțiuni și lezarea prin aceasta a imaginii poliției ca organ de drept al autorităților publice, chemat să apere pe baza respectării stricte a legilor viața, sănătatea și libertățile cetățenilor și ale statului de atentate criminale și de alte atacuri nelegitime.

Acțiunile inculpatului Balîc S.S. au fost încadrate în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, *abuzul de serviciu, adică, folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu în interese personale, ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice* și în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, *falsul în acte publice, adică, înscrierea de către o persoană publică în documente oficiale a unor date vădit false, acțiuni săvârșite din interese personale.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Vicol Ion în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri de încetare a procesului penal pe art. 332 alin. (1) CP, potrivit art. 391 alin. (1) pct. 6) CPP, și de achitare pe art. 327 alin. (1) CP, potrivit art. 390 alin. (1) pct. 3) CPP.

În motivarea apelului apărătorul a invocat:

- nulitatea ordonanței de pornire a urmăririi penale pe art. 332 alin. (1) CP, ce duce la nulitatea acțiunilor procesuale ce au urmat;

- lipsa procesului-verbal de constatare a infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) CP;

- materialul falsificat recunoscut ca probă, a fost anexat la dosar cu încălcări procedurale;

- inculpatul nu este subiectul infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) CP.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 09 aprilie 2013, a fost respins apelul declarat, ca nefondat, cu menținerea sentinței contestate.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut că, examenînd motivele expuse în apel, audiind participanții la proces, studiînd materialele cauzei penale în raport cu legislația pertinentă, s-a considerat necesar de respins apelul declarat, cu menținerea hotărîrii atacate din următoarele considerente.

În opinia instanței de apel, instanța de fond recunoscîndu-1 pe Balîc S.S. vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1) și 332 alin. (1) CP a reieșit din probele administrate în cadrul ședinței de judecată și acumulate legal de către organul de urmărire penală.

5. Hotărîrile adoptate pe caz sunt atacate cu recurs de către avocatul Vicol Ion în numele inculpatului, în care solicită casarea acestora, cu dispunerea achitării inculpatului, din lipsa în acțiunile lui a componentei de infracțiune, invocînd aceleași argumente ca și în cererea de apel:

- instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate;

- nulitatea ordonanței de pornire a urmăririi penale pe art. 332 alin. (1) CP, ce duce la nulitatea acțiunilor procesuale ce au urmat;

- lipsa procesului-verbal de constatare a infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) CP;

- materialul falsificat recunoscut ca probă, a fost anexat la dosar cu încălcări procedurale;

- inculpatul nu este subiectul infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) CP.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul constată, că instanța de apel a conchis întemeiat că vina integrală a inculpatului în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1) lit. d) și art. 332 alin. (1) Cod penal, a fost confirmată prin probele administrate în cadrul ședinței de judecată și acumulate legal de către organul de urmărire penală.

Analizînd materialul probatoriu și motivele invocate de apărător întru susținerea apelului declarat, Colegiul constată că, acestea au fost obiect de studiu la

cercetarea judecătorească în instanța de fond, care s-a petrecut sub toate aspectele, complet și obiectiv prin prisma principiului contradictorialității și nemijlocirii, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală. Astfel, instanța de apel just a conchis că instanța de fond legal și întemeiat a ajuns la concluzia despre vinovăția lui Balîc S.S. în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 332 alin. (1) și 327 alin. (1) Cod penal.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării și a adoptat o hotărîre legală, întemeiată și motivată, însușindu-și legal argumentele instanței de fond, argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărîrea atacată, și corect a considerat că nu este necesară reluarea acestora, constatîndu-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces și probele puse la baza hotărîrilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor.

În acest context, Colegiul consideră necesar de evidențiat jurisprudența CEDO, (*Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandiei*), în care s-a specificat că în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătînd în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

În același context, Colegiul menționează că deși art. 6 § 1 al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, însă Curtea a clarificat că acest lucru nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument în parte (*Van de Hurk v. the Netherlands*). Modul în care se aplică obligația de a motiva hotărârile judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor cauzei (*Hiro Balani v. Spain*).

Astfel, Colegiul reține că argumentul recurentului cu privire la nepronunțarea asupra tuturor motivelor invocate în apel nu și-a găsit confirmare în cazul supus judecării.

Referitor la argumentele recurentului: nulitatea ordonanței de pornire a urmăririi penale pe art. 332 alin. (1) CP, ce duce la nulitatea acțiunilor procesuale ce au urmat; lipsa procesului-verbal de constatare a infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal; materialul falsificat recunoscut ca probă, a fost anexat la dosar cu încălcări procedurale; inculpatul nu este subiectul infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, Colegiul remarcă că acestea au fost invocate de apărător în cererea de apel, și ca urmare criticele date au fost examinate de către instanța de apel.

Examinînd argumentul privind modalitatea de informare a organului de urmărire penală referitor la infracțiunea comisă (prin cererea părții vătămate sau prin constatarea infracțiunii date de către colaboratorii organului de urmărire penală) instanța de apel întemeiat a constatat că ambele infracțiuni au fost stabilite în cadrul examinării cererii cet. Procopii A.Ș. (f.d.3), care a solicitat de a-1 atrage la

răspundere penală pe Balic S.S. pentru faptul că nu a întreprins careva măsuri la cererile ei. Deasemenea, în materialele cauzei se conține raportul procurorului în Procuratura Ștefan-Vodă Șchiopu T. (f.d. 107), prin care sînt expuse toate circumstanțele stabilite și alte circumstanțe importante, care necesitau pornirea urmăririi penale în temeiul art. 332 alin. (1) Cod penal. Ori, conform art. 262 Cod de procedură penală, organul de urmărire penală poate fi sesizat despre săvîrșirea infracțiunii sau pregătirea pentru săvîrșirea unei infracțiuni prin plîngere (f.d.3), iar conform alin. (3) al art. 262 Cod de procedură penală, în cazul depistării nemijlocit de către lucrătorul organului de urmărire penală acesta întocmește un raport în care expune circumstanțele depistate și dispune înregistrarea infracțiunii, fapt, care a fost realizat de către organul de urmărire penală.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel corect a concluzionat că doar faptul că actul procesual nu se numește proces-verbal, ci raport, în situația cînd celelalte cerințe ale normelor procesuale sînt respectate, nu poate servi ca temei pentru recunoașterea nulă a tuturor probelor acumulate pe capătul dat al învinuirii.

Mai mult ca atît, urmărirea penală în temeiul art. 332 alin. (1) Cod penal a fost pornită la 13.06.2012. În temeiul legii nr. 66 din 05.04.2012, publicată la 27.07.2012, în vigoare de la 27.10.2012 a fost modificat conținutul art. 274 alin. (2) Cod de procedură penală, după cuvintele „organul de urmărire penală” au fost introduse cuvintele „sau procurorul”. Pînă la acel moment urmărirea penală era pornită doar de organul de urmărire penală în sensul art. 253 alin. (2) Cod de procedură penală.

În privința aditerii în calitate de probă a documentului emis de către inculpatul Balic S.S. ca rezultat a controlului efectuat în temeiul plîngerii cet. Procopii A.Ș. din 29.01.2012, parvenită prin intermediul telefonului de serviciu „902”, Colegiul consideră întemeiată constatarea instanței de apel precum că însuși acest document prezintă o probă concretă, în conformitate cu art. 93 alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală și nu necesită a fi recunoscut în calitate de corp delict. Ori, inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, doar pentru falsificarea documentului oficial - a încheierii și nu a întregului material.

Ce ține de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, instanța de apel întemeiat a stabilit că Balic S.S. exercitînd atribuțiile sale de serviciu și fiind informat la 31.12.2011, la 14.01.2012 și ulterior la 29.01.2012 prin intermediul tel. 902 de către cet. Procopii A.Ș. privitor la infracțiunile comise în privința ei, în virtutea obligațiilor sale de serviciu era obligat să verifice informația primită, să întreprindă măsuri în vederea înregistrării infracțiunilor comise, căutării persoanelor ce au comis infracțiunea, presupunînd că persoanele în cauză nu vor fi depistate și infracțiunea nu va fi descoperită, ceea ce ar putea să se reflecte negativ asupra activității sale în vederea descoperirii infracțiunilor pe segmentul său de activitate, asupra autorității sale în fața conducerii Comisariatului de Poliție, a ascuns informația despre infracțiunile comise, prin ce a cauzat un prejudiciu esențial intereselor publice, diminuînd în fața societății autoritatea organelor de

drept, fiind chemate să apere drepturile și interesele ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice, să stea la baza ordinii de drept și a legalității.

Astfel, Colegiul remarcă că instanța de apel corect a statuat că, Balîc S.S. a acționat în contradicție cu cerințele Legii cu privire la poliție, cerințele fișei de post al ofițerului operativ de sector, potrivit căruia ofițerul operativ de sector primește, înregistrează și examinează în limitele competenței sale declarațiile, cererile și comunicările cetățenilor, a Instrucțiunii privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și a altor informații despre infracțiuni. Din motivul că nu a întreprins măsurile necesare, ce-i reveneau conform obligațiilor de serviciu, infractorul, aflându-se la libertate, în afara oricărui pericol și nefiind căutat a comis de mai multe ori infracțiuni analogice în privința aceleiași părți vătămate.

În recursul ordinar declarat de apărător, hotărîrea recurată este criticată, prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6), 12), 16), Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; sau norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Analizînd decizia instanței de apel, Colegiul penal atestă faptul că, potrivit prevederilor art. 414-418 Cod de procedură penală, această instanță corect a stabilit starea de fapt și de drept ce a dus la respingerea apelului.

Starea de fapt și de drept apreciată de către instanțele de fond și de apel concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, verificate și apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, unității și veridicității lor, iar toate în ansamblul – din punct de vedere al coroborării lor, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Balîc S.S., în comiterea infracțiunilor imputate să fie justă și întemeiată, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia în baza art. 327 alin. (1) lit. d) și art. 332 alin. (1) Cod penal fiind corectă, pedeapsa aplicată acestuia – echitabilă, iar normă de drept aplicată în hotărîrea atacată să nu contravină la vre-o hotărîre adoptată anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Prin urmare, la judecarea recursului nu au fost constatate motive ce ar da temei de a rejudeca cauza în ordine de recurs, din care considerente recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ștefan-Vodă din 06 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 09 aprilie 2013, declarat de către avocatul Vicol Ion, în numele inculpatului *Balîc Serghei Serghei*, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 decembrie 2013.

Președinte:	(semnătură)	Petru Ursache
Judecători:	(semnătură)	Nicolae Gordilă
	(semnătură)	Elena Covalenco

Copia corespunde originalului

Judecător:

Nicolae Gordilă